

[Indenrigsministeren]

ordning). Det anførte gælder også, selv om det i lovgivningen udtrykkelig måtte være anført, at kommunens afgørelse »ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed« e.l., idet kommunaltilsynet er kompetent på alle kommunale områder.«

Jeg kan således bekræfte, at kommunerne, når bortses fra kommunaltilsynet, har den endelige administrative fortolkning af de love, som de administrerer, medmindre ressortministeren har en udtrykkelig hjemmel til at gribe ind.

Spm. nr. S 1238

Til *sundhedsministeren* (17/5 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at Sundhedsstyrelsen ikke samtidig med, at den har foretaget politianmeldelse af medicingrossisterne, har anmeldt apotekerne til politiet, på trods af at det ifølge lægemiddelovens reklamebestemmelser også er strafbart at modtage ulovlige rabatter?«

Begrundelse

Såfremt det har været et nødvendigt skridt for Sundhedsstyrelsen at foretage politianmeldelse af medicingrossisterne, forekommer det i logisk forlængelse af dette at være nødvendigt at anmelde apotekerne til politiet, da det ifølge lægemiddelovens reklamebestemmelser er strafbart at modtage ulovlige rabatter.

Imidlertid har Sundhedsstyrelsen ikke fundet det fornødent at anmelde apotekerne. På den baggrund bedes det af svaret fremgå, hvilke motiver ministeren mener der ligger bag den åbenbare forskelsbehandling mellem apotekere og medicingrossister under hensyn til, at bestemmelserne om rabatter netop er ændret.

I øvrigt bedes det af svaret fremgå, om ministeren mener, at politianmeldelsen mod grossisterne bør opretholdes, såfremt der ikke tilsvarende foretages en politianmeldelse af apotekerne for overtrædelse af lægemiddelovens reklamebestemmelser, hvorefter det er strafbart at modtage ulovlige rabatter.

Svar (26/5 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Sundhedsstyrelsen har anmeldt medicin-

grossisterne for i strid med lægemiddelovens reklameregler at yde rabatter, der efter styrelsens og Sundhedsministeriets vurdering ikke er omkostningsrelaterede.

En væsentlig årsag til, at Sundhedsstyrelsen har vurderet grossisterne og apotekernes forhold forskelligt, er, at grossisterne var i besiddelse af de oplysninger, som var nødvendige for at vurdere, om rabatterne var omkostningsrelaterede. Grossisterne havde derfor mulighed for at vide, at rabatterne var ulovlige.

Apotekerne havde derimod ikke nogen reel mulighed for at vide, om rabatterne var omkostningsbegrundede og dermed lovlige. Hertil kommer, at jeg d.d. har bedt Sundhedsstyrelsen trække politianmeldelsen af grossisterne tilbage – jf. mit svar på spm. nr. S 1241.

Jeg vil derfor ikke finde det rimeligt at anmelde apotekerne til politiet for at modtage de pågældende rabatter.

Spm. nr. S 1239

Til *sundhedsministeren* (17/5 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse omfanget af de rabatter, der er udbetalt til apoteker, der administreres af Sundhedsstyrelsen, og vil ministeren herunder oplyse, hvilke initiativer ministeren agter at tage over for Sundhedsstyrelsen, såfremt sådanne rabatter er givet til apoteker, der administreres af Sundhedsstyrelsen?«

Foreløbigt svar (26/5 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

I den periode, hvor medicingrossisterne tilbød og ydede de pågældende rabatter, drev Sundhedsstyrelsen Smallegade, Christianshavn og Ulfborg Apoteker. Den daglige drift af apotekerne er blevet forestået af en bestyrer. Sundhedsstyrelsen har ikke deltaget i den daglige drift.

Oplysninger om de modtagne rabatter findes alene på de pågældende apoteker. Foranlediget af spørgsmålet har Sundhedsstyrelsen bedt apotekerne finde de relevante bilag frem. Når omfanget af de ydede rabatter er blevet klarlagt, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse.